

Aparat fotograficzny Druh, model II

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:
lata 60. XX w.

Miejsce powstania:
Warszawa, Polska

DANE TECHNICZNE

Wymiary:
wys.: 110 mm, sze.: 145 mm, gł.: 70 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i
Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane
obektu: domena publiczna. Opis
kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL
(Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne -
Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORMACJE

MIM 254/VI/46

SŁOWA KLUCZOWE

czas wolny, fotografia, kopiowanie,
komunikacja, laboratorium, nośnik, obraz,
oświetlenie, PRL, propaganda, przemysł,
reklama, sprzęt fotograficzny, turystyka,

OPIS

Aparat fotograficzny służy do rejestracji obrazów przedmiotów przestrzennych na materiałach światłoczułych: szklanych kliszach, płycie, błonie światłoczułej lub w zapisie cyfrowym. Jego pierwowzorem była camera obscura (kamera otworkowa). Urządzenie wykorzystuje zjawisko rzucania odwróconego obrazu na przeciwległą ścianę pudełka. Konstrukcja ta była znana już w starożytności. Współczesny aparat fotograficzny został wynaleziony w 1839 roku przez francuskich przedsiębiorców, braci Susse. Ich sprzęt wykonywał fotografie w technice dagerotypii. Pierwszy małoobrazkowy aparat fotograficzny, Leica Camera AG, został zaprojektowany przez Oskara Barnacka w 1913 roku i pojawił się na rynku dwanaście lat później. Lustrzanka dwuobiektywowa trafiła do sprzedaży w roku 1929. Wykonany z bakelitu aparat skrzynkowy to najprostszy rodzaj aparatu fotograficznego z wkręcany tubusem. Konstruując urządzenie, zakładano, że aparat będzie tanim, małym i prostym w obsłudze urządzeniem przeznaczonym dla początkujących fotoamatorów. Pracę nad prototypem ukończono w sierpniu 1955 roku. Aparat Druh zbudowany został na wzór niemieckiego aparatu Pouva Start, który wzornictwem i konstrukcją nawiązywał do francuskiego przedwojennego aparatu Photax II Blindé w stylu art déco. Aparat posiada prosty wysuwany obiektyw Bilar typu peryskop z dwiema identycznymi i umieszczonymi symetrycznie soczewkami 1:8 o ogniskowej 65 mm. Po lewej stronie obiektywu znajduje się przełącznik przysłon, czyli ruchomych blaszek umieszczonych w obiektywie. Przysłony, zmieniając swoje położenie, regulują otwór, przez który światło wpada do aparatu. Umieszczona na aparacie cyfra „8”, oznacza pełne otwarcie obiektywu, „16” jego przymknięcie. W słoneczny dzień ustawiano przysłonę „8”, a w pochmurny „16”. Po prawej stronie obiektywu umieszczono pokrętkę, którym można ustawić migawkę „M” 1/50 sek. oraz pokrętkę ustawienia czasu oznaczone literą „B”, co wskazuje, że migawka jest otwarta tak długo, jak długo jest naciskany spust aparatu. W aparacie Druh wykorzystywano błonę zwojową typu 120 z papierem ochronnym o szerokości 60 mm, na szpulach z grubym rdzeniem. Przy jego użyciu można było wykonać dwanaście zdjęć w formacie 6x6 cm lub szesnaście zdjęć 4,5x6 cm. Używając specjalnych zastawek, można też było zrobić szesnaście zdjęć 6x4,5 cm. Obudowa aparatu została wykonana z bakelitu. Wkręcany obiektyw pozwolił na zmniejszenie gabarytów urządzenia. Aparat produkowany był w Warszawskich Zakładach Foto-Optycznych (WZFO) w latach 1955-1965. Zakłady kontynuowały działalność Warszawskich Zakładów Kinotechnicznych uruchomionych w 1951 roku. Pod koniec lat 60. XX wieku wcielono je do Polskich Zakładów Optycznych. Ciekawostka: Miliony Polaków rozpoczynało swoją przygodę z fotografią używając aparatu Druh. Wyprodukowano go w ilości aż 1 100 000 sztuk. Opracowanie: Beata Krzaczyńska, Piotr Turowski